

ה"ת 30977/04 - אַדָּם אֶבֶן זַיִד, לְבִיבָה אֶבֶן זַיִד נֵגֶד מִדִּינַת יִשְׂרָאֵל, מִפְלָג תְּבִיעָות ת"א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 14-04-30977 אֶבֶן זַיִד וְאֶחָדוֹ נֵגֶד מִדִּינַת יִשְׂרָאֵל

בפני כב' השופטת דניאלה שריזל
המבקשים 1. אַדָּם אֶבֶן זַיִד
2. לְבִיבָה אֶבֶן זַיִד ע"י ב"כ עו"ד יִשְׂרָאֵל קְלִין
נגדי מִדִּינַת יִשְׂרָאֵל מִפְלָג תְּבִיעָות ת"א
המשיבה

החלטה

בקשה להחזירת תפוס

לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969

לפני בקשה להחזירת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 [להלן: **סעיף 34**]. מדובר ברכב מדגם מרצדס, ואן נוסעים, שמספרו 3859466 [להלן: **רכב התפוס**], אשר נתפס בידי המשטרת ב-7.4.14, במהלך חיפוש שערכה משטרת ישראל בבית המשפט 2 ובעלה, **hosama evan Zayid**, בחשד שהאחרון, יחד עם אחרים, ביצעו עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

באוטו חיפוש נתפסו בידי השוטרים פרטיו רכב שניים, וכן, הרכב מדגם מאזדה. כבר בחודש אפריל 2014 הורה כב' השופט עוזיאל על החזרת רכב המازדה בכפוף למילוי תנאים אלו ואחרים, לרבות הפקחת מזומנים.

נגד hosama evan Zayid ונגד שניים אחרים, נמר מכאו ומוסא evan Zayid הוגש כתב אישום - ת"פ 21181-04-14 - אשר כולל 11 אישומים. ב-7 מהאישומים מיחסת המאשימה/המשיבה להוסאה evan Zayid עבירות של **סחר בסם מסוכן בצוותא**.

במסגרת בקשה למעצרם של הנאים עד תום ההליכים - מ"ת 21210-01-14 - שוחררו הנאים בתנאים מגבלים למעצר בית בפיקוח. הערעור על החלטת בית משפט השלום נדחה.

המיאה/המשיבה הצעירה בכתב האישום כי תעטוף בסיוומו של ההליך, במידה וירושעו הנאשמים, להכריז עליהם "סוחרי סמים", ולחט את הרcosa שנטפס ברשותם, לרבות הרכב המרצדים.

בבקשה שלפני עותרים המבקשים, אח ואחות, להחזיר לחזקתם את הרכב התפוס אשר רשום בשמו של המבקש 1 וממשך את המשיבה 2, אחותו, בח"י יום-יום. שכן, המבקש 1 נושא עתה בעונש מאסר בפועל והרכב, כך נטען בבקשתו, **"הושאר לשמירה בידי משפחתה של המבקש 2"**.

בטיעונו בכתב ובעל פה התרց ב"כ המבקשים בחזית העובדתית, כשלעצמם, הרכב התפוס הינו בבעלותו של מי שאינו קשור לחקירה ולמשפט; הרכב התפוס משמש בח"י יום-יום את המבקשת 2, שהיא אחותו של המבקש 1, ואחותו של הוסאהה ابو זיאד; הרכב התפוס אינו קשור למעשים המפורטים בכתב האישום שהוגש כנגד הוסאהה ابو זיאד ולתוצאתם. משכך, המשך החזקת הרכב בידי המשטרה אינה מוצדקת, והוא פוגעת בקנינו של המבקש 1 וכי שמשתמש ברכב מטעמו פגעה בלתי מידית ובלתי רואיה. בדרשו להטיל על המשטרה הוצאות דוגמא התנשך ב"כ המבקשים ביתר חריפות באומרו כי המשטרה **"גרמה (לմבקשים) לנזקים כספיים מוחשיים מדי יום ביום, ופגעה בקלות תהומית בזכויות בני מיעוטים בדרך לא דר"**.

המשיבה מתנגדת לבקשתו, וمبرשת את עמדתה על המגמה לאפשר את חילוטם של תפוסים במידה שיורשע הוסאהה במשפטו. שכן, על פי הטענה, וכעולה ממיסci החקירה, מדובר ברכב שנרכש לא מכבר (אמנם בשמו של המבקש 1), אולם, הרכישה הייתה בעת שהוא מרצה עונש מאסר. חששה של המשיבה הוא שהרכב לכוארה לכך שנרכש ברוחוי סמים, עובדה המצדיקה את חילותו.

שקלתי את עמדות הצדדים, ולהלן הכרעתי, המבוססת על הנורמות המשפטיות הרלוונטיות בעניין החזרתם של תפוסים או המשך החזקתם.

א. הבקשה להחזרת תפוסים מעוררת באופן טבעי הצורך להכריע בין אינטראסים ציבוריים מגנים ועקרון שלטון החוק, שבמסגרתו מתחייבת שמירה על הוראות החוק ועל הליכי משפט תקינים, וכן, הצורך למנוע עבירות, להגביל את ההנאה הכלכלית שהיא תוצר העבירות, ולנקוט בענישה רואיה, הכוללת, בין היתר, חילוטם של נכסים שהושגו בעבירה, בין אינטרסים הפרט למניעת פגעה בזכויות, לרבות, זכויותיו הקנייניות.

ב. תפיסתם של מוצגים כאלה ואחרים הוכחה זה מכבר במשפט כאמור כאמור קיצוני להשגת התקציב של הוכחת התשתיית הראיתית נגד העבריין, ובכלל זה, האפשרות לחייבם בעתיד, היה וירשע הנאשם, שכן, היא שוללת מן המחזק, או, מן הבעלים, בטרם הוכרע דינו של הנאשם, את השימוש והנאה מהתפוסים במשך תקופה ארוכה. בהשראת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ועל פי עקרון המידיות המקובל, וכן, לאחר שמדובר בפגיעה קניינית, ולעתים - פגעה קשה, קבוע בית המשפט העליון כי יש לנתקוט בתפיסה רכשו של חדש רק כאמור אחרון ובהעדר אמצעים חולפים להבטחת אותה תכליות [ראו: בש"פ 342/06 **חב' לרגו בעבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, תקדים עליון 2006(1), 3416 (להלן: **פרשת לרגו**); בש"פ 97/77 **שונה חגי נ' מדינת ישראל ואח'**, פ"ד נב(1) 14; וכן,

רע"פ 99/1792 אל גAli נ' משטרת ישראל, פ"ד נג(3) 312 (להלן: **פרשת גAli**).

ג. לモתר לצין, כי המשך החזקתם של תפוסים אשר נתפסו כדין בידי המשטרה, איננה מקדמה על חשבון העונש. על כן, בהתקUSH התערבות שיפוטית והכרעה לעניין החזרתם של תפוסים, אמרו בית המשפט לוודא, בראש וראשונה, את קיומו של מקור סמכות לתפיסה. בשלב השני, אמרו בית המשפט לעורך איזון חוקתי בין ההגנה על זכויותיה הקנייניות של המבוקש את החזרת התפוסים, לבין אינטרסים הציבוריים שבמגמתם ביצוע העבירות באמצעות חפצים שקיימו את ביצוען בדרך זו ואחרת. ולצורך כך, על בית המשפט להתחקות אחר מגוון הタルיות שברקע סמכות התפיסה הננתונה לרשות, המקרים, כל אחת, על סוגיות שחרור התפוסים והתנאים לכך.

ד. שלוש תלויות עיקריות עשויות להצמיח מקור סמכות להמשך החזקת התפוסים עד לסיום הליכי המשפט, והן, בראש וראשונה, הוצרך בהציגתו של החפש התפוס כראיה במשפט; שנית, מניעת עבירות בעtid, וזאת, בהתקיים חשש מבוסס כי התפוס עלול לשמש את העבריין לביצוע עבירות בעtid. המטרה היא, אפוא, להקשות על העבריין להוציא את תכניתו העברינית מן הכוח אל הפועל (ראו: **פרשת גAli**, עמ' 322). תכלית נוספת שמונה בית המשפט העליוןינה - חילוט התפוסים (שהוכתמו בעבריה) כאמור עוני, לפי סעיף 39 לפקודה.

ה. מצא בית המשפט, המתבקש להורות על החזרת תפוס, כי מתקיים מקור סמכות להמשך החזקת התפוס, עליו לבחון האם ניתן באיזון ראוי להשיג את מטרות התפיסה תוך פגיעה פרטת בבעל הKENININ בנכס התפוס, תוך החלטת "חולפת תפיסה" שתגשים כראוי את האינטרסים השוניים הפועלם בעניין זה (ראו: **פרשת לרוגו**). להתרת הסוגיה, על בית המשפט לבחון ולהתיחס לננתונים שונים הקשורים להליך הפלילי המתנהל. במקרים שבהם מדובר בנכסים שננתפסו למטרת הבטחת אפשרות חילוט עtidי, כבעניינו, מורה הפסיקה, כי ראוי שיבחן בית המשפט את הצפי לקיום המשפט ולסיוומו בהרשעה.

ו. רובד נוסף של בחינה מתמקד באפשרויות שחרור התפוסים והתנאים לכך, בהינתן קיומה של עילית תפיסה מתמשכת. במסגרת זו, נפסק, אמרו בית המשפט לשקל את הצורך בחזקת התפיסה, כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט שזכה הKENININ נפגעה, לבחון את אפשרות האיזון בין השניים באורך מידתי. בגדרו של איזון זה על בית המשפט לשקל, בין היתר, מהי מידת הסכנה לפגיעה בתכלית התפיסה אם ישוחררו התפוסים, ובין היקף הפגיעה בזכות הKENININ של הבעלים, ועוצמתם הייחסית של האינטרסים הנוגדים תישקל ותיבחן אלה מול אלה. על בית המשפט להחליט הKENININ של איזון זה, אם ניתן לשחרר את התפוסים אף שמתיקית עילה נשכחת לתפיסה, ואם כן - באלו תנאים וסיגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פרטת הKENININ של בעל הזכות בנכסים התפוסים (ראו: **פרשת גAli**, עמ' 323-325; בש"פ 7023/03 **אבטבול נ' מדינת ישראל**, תקדים עליון 2003 (3) 628; וכן: בש"פ 3159/00 **אסנת רבינ נ' מדינת ישראל**, תקדים עליון 2000(2) 1118).

ז. בשקלול האינטרסים אמרו בית המשפט להעיר, מצד אחד, מה מידת הצורך בהשארת התפוסים בידי המשטרה; ומצד שני, עליו לבחון היבטים שונים הנוגעים לטיבם של התפוסים מבחינתו של בעל הKENININ. כך, למשל, יבחן בית המשפט האם מדובר בתפוסים שהחזקה בהם מותרת על פי דין או אסורה; מה מידת הנזקאות להם, ומה שיעור הנזק הצפוי משלילת ההחזקה בטרם הסתיים ההליך הפלילי. בהקשר זה, עשוי להיות הבדל בין תפוס המשמש אדם

לעסקו ולשליח-ידו, בין תפום שאיןו בר-שימוש יומיומי; כן, עשוי להיות שני בין חוץ מתכלה לבין חוץ שערכו איןו מושפע מעבר הזמן, וכיוצא באלה שיקולים.

. ח. מניתי עד כאן את הנורמות המשפטיות אשר מתוות את דרכ בוחינת הבקשה להחזרת תפום שלפני.

. ט. המבקרים חולקים על עצם קיומו של מקור הסמכות לתפיסת הרכב התפוס שכן הוא רשום בבעלותו של המבקר מס' 1, אשר נושא בעונש מאסר ממושך בפועל, וממילא איננו קשור בכלל צורה למי שמאשם בעבירות סמיים בת"פ 21181-04-14. מכאן, טרונית מוגברת כנגד המשך החזקתו של הרכב בידי המשיבה, וזאת, נוכח הטענה כי הרכב שיר למבקר 1, ואין כל הצדקה בהמשך החזקתו, כפי שלא תהיה כל הצדקה לחילתו במועד מן המועדים.

. ו. ואני עינתי בתיק החקירה ומצאת, כי הרכב נרכש בחודש פברואר 2013, בעוד המבקר 1, שבשמו נרשם הרכב התפוס, עוצר מאז 7.3.11, ונושא בעונש מאסר ממושך. לדבריו, בחקירתו ביום 28.4.14, הורה לבני משפחתו לרכוש בכיספו כל רכב, לרבות, את רכב המרצדס, לצרכי השקעה. מתיק החקירה עלה, כי מפתחות הרכב התפוס נפתחו בביתו של הוסאמה ابو זיאד, והרכב עצמו, שהוא רכב הסעות, חנה בפתח ביתו. אשר על כן, נמצא מקור סמכות לתפיסת הרכב. הטענה כי הרכב נתפס במטרה לפגוע בזכויות בני מיעוטים אינה במקומה וסגנונה אינם ראוי. אני דוחה את הטענה.

. יא. בית המשפט שדן בבקשתו של הוסאמה עד תום ההליכים מצא כי קיימות ראיותلقואורה לביצוע העבירות שבכתב האישום, עם זאת, בכל הנוגע לרכב התפוס, אף שלא ניתן לשולחן כליל את הקשר שלו למתחם הרחוב של העבירות, הרי שבשלב מקדמי זה לא ניתן לקבוע כי קיימות לכך ראיות מוצקות או, אפילו לכואורות, וזאת, עד שלא יתרבר במהלך המשפט אם נכונה גרסת המבקר 1 ביחס לטענה שהרכב נרכש בכיספי ירושה שירש מאחיו.

. יב. משפטו של הוסאמה ابو זיאד אמר להיפתח רק בחודש יולי 2014, ועל כן, הסיכוי שישתיים בזמן הקרוב - קלוש. זכותה של המאשימה/המשיבה לעתור לחייבתו של רכוש אם יורש הוסאמה בעבירות המוחשות לו לפי פקודת הסמים המטוכנים, ואם יוכח כי הרכוש הושג בפשע או שימוש לביצועו. אשר על כן, המשך החזקת הרכב התפוס אמורה להבטיח את תקינות ההליך הפלילי.

. יג. אשר על כן, אני מורה למשיבה להחזיר את הרכב התפוס למבקר 1 רשום כבעליים, או למי שיוראה לקבלו, זאת, בכפוף למילוי התנאים הבאים שיבטחו איסור ביצוע דיספוזיציה כלשהי ברכב עד לסיום ההליכים בתיק העיקרי;

המבקר 1 יודיע בחתימת ידו, או, מפי בא כוחו, מי מוסמך לקבל את הרכב ולעשות שימוש בו;

מי שיוסמך ע"י המבקר 1 להשתמש ברכב (זוatz יכול להיות כМОון המבקר 2), יdag לרשום במשרד הרשי עיקול על הרכב לטובות מדינת ישראל;

הרכב יבטיח בפוליסת ביטוח מקיף, והפוליסה תשועבד לטובות מדינת ישראל;

להבטחת אי מכירתו או העברתו של הרכב עד לשיום ההליכים בת"פ 21181-04-14, תחתם ערבות בסך 5000 ₪ בידי מי שיעשה שימוש ברכב בהרשאותו של המבוקש 1.

המציאות תמציא החלטתי לצדים.

ב"כ המשיבה יקבלו תיק החקירה בלשכתו.

ניתנה היום, ד' סיון תשע"ד, 02 יוני 2014, בהעדר הצדדים.